

Του Σωτήρος τρώμε ψάρι

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

“Τι μαρτύριο Χριστέ μου στη γιορτή σου κάθε χρόνο μ’αυτά τα παλιόπαιδα που δεν τρώνε ψάρι” ξεφώνιζε η γιαγιά μου η Κασσιανή και δώστου μας μπούκωνε με ψάρι που το είχε κάνει νιανιά μια ειδική μέρα που ήτανε λέει του Σωτήρος και δεν μας άφηνε να κάνουμε μπάνιο στη θάλασσα γιατί μας έσουρνε στην εκκλησία από πρωί πρωί.

Ο αδελφός μου κι εγώ δεν ξέραμε ποιός ήτανε αυτός ο Σωτήρος αλλά μετά μας είπανε ότι το Χριστούλη τον λέγανε και “Σωτήρ” αλλά πάλι δεν καταλαβαίναμε ποιός ήταν ο Σωτήρος. Εμείς μόνο το θείο Σωτήρη ξέραμε που άμα γιόρταζε το καλοκαίρι κουβαλιόμαστε οικογενειακώς στην Αίγινα που παραθέριζε αυτός και καθόμαστε μια βδομάδα και μας πηγαίνανε στον Άγιο Νεκτάριο για να γίνουμε καλά παιδιά αλλά δε γινόμαστε με τίποτα.

Εκείνη τη χρονιά ήτανε πάλι του Σωτήρος και είχαμε κουβαληθεί στο σπίτι του θείου Σωτήρη η γιαγιά μου η Κασσιανή, η μάνα μου, ο πατέρας μου, ο αδελφός μου, τα ποδήλατα και εγώ μαζί με τρεις βαλίτσες και όλα μας τα παιχνίδια. Είχαμε αρχίσει τη γκρίνια από το ξημέρωμα που μας σηκώσανε να πάμε στην εκκλησία νωρίς νωρίς να πιάσουμε καμμιά θέση και επειδή δεν θα κάναμε μπάνιο στη θάλασσα και επειδή είχαμε μάθει ξυπόλυτοι μας στενεύανε τα πέδιλα και μας φταίγανε όλα. Είχαμε βγάλει την κακιά αφρίτα που έλεγε η μάνα μου αλλά ποτέ δεν μάθαμε ποια ήταν αυτή. [\(περισσότερα...\)](#)